

Szivárvány

A DEBRECEN-NAGYERDEI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

2003/11

1993. december – 2003. november

10 éves a Szivárvány

„Szivárványívemet helyezem a felhőkre, az lesz a jele a szövetségnek, melyet én a világgal kötök.” IMóz 9,13

Régóta gyülekezetünk tagja Szabó Ferenc és családja. A nyári táborozásokon, a gyülekezeti alkalmakon rendszeresen, családostól részt vesznek, sőt segítik, szervezik azokat. Most életéről, munkájáról szeretnénk kérdezni.

A gyülekezetben tértél meg, kérlek, beszélj erről! Milyen érzések voltak, és vannak benned ennek kapcsán?

Érdekes, hogy milyen régen volt már! Sokan ismerik történetemet, sokszor bizonyoságot tettem róla. Életem gyökeresen megváltozott, jó irányba... Azóta tanultam meg elégedettnek lenni, megelégedettnek lenni, boldognak lenni. Van értelme az ember életének, nem a világban lebeg, hanem keresi a tennivalóját. Ez a tudatos, folytonos keresés fontos. Megtalálva a feladatot, azt tenni kell. Mert igenis szükség van rám a világban, Istennek van rám szüksége, és mindig egy megfelelő feladatban van rám szükség, és ez mindenkire érvényes.

Szép családod van. Két nagyobb lány Panna és Sára, egy fiú Ferenc Lőrinc és immár megszületett negyedik gyermeketek, Márta Mária. Isten áldását kérjük rá, és jó egészséget kívánunk feleségednek, Mariannak is! Tudom, határozott véleményed van a családfelelősségről, ill. a gyereknevelésről, kérlek, beszélj erről!

Nagyon fontos és nagyon nehéz feladat ez, melyről a Biblia is tanít minket. Megfelelően, jó módszerekkel kell nevelni a gyereket, melynek része lehet a büntetés is. Gyereket indulatból, mások előtt, túlzásokba esve büntetni nem szabad. Utána meg kell bocsátani, mint Jézus megbocsátotta bűneinket, amelyeket eléje vittünk. És meg kell beszélni vele, hogy a bűne következménye volt a büntetés. A tiszteletre, a kötelességtudatra igenis nevelni kell, s ebben olyan is van, amit nem kellemes megtenni.

A nevelés hiánya később jön elő, amikor a szülői tapasztalat elfogadása, a barátságok kötése, a szerelmek következnek. A pénz nem neveli fel helyettem gyermekeimet. Az is része a nevelésnek, hogy együtt járunk templomba, hitéletünk részese a gyermek. Láthatod, hogy a bibliavetés, bibliakörbe, istentiszteletre járás lelki épülésünk eszközei.

Egyik elindítója vagy a keddi körnek. Miért jó egy ilyen bibliakörbe járni?

Kis közösségi körökre szükség van. Egy ilyen kör baráti közösséggé is válhat, melyben az ember elmondhatja problémáit az igével, ill. a mindennapok gondjaival kapcsolatban, és testvéri válaszokra, közös bölcsességre találhat. Területe lehet egy ilyen kör a lelki feltöltődésnek, az Istentől kapott különleges képességek, karizmák kibontakozásának is. Nagy veszély a megerőtlenedés, az egymás iránti tisztelet csökkenése, mely ellen mindenkinek önmagában kell személy szerint küzdenie. Ezeket a dolgokat mind megtaláltam a keddi körben.

Keresztyén emberként céged van, üzletember vagy. Mennyiben befolyásol ez téged, miben segít, vagy gátol, mit csinálsz másként?

A gazdasági élet adta versenyben is helyt kell állni, és belső élete is van egy cégnek.

Mindkettőben megpróbálok úgy viszonyulni az üzletfelekhez, munkatársakhoz, sőt a konkurensekhez, mint keresztyén ember. Pl. volt rá eset, hogy olyan partnert, aki Isten nevét hiábavalóan említette, figyelmeztettem, és ha nem történt változás, – mint vezető – megszakítottam vele a kapcsolatot. Igyekeztem felvállalni és nyilvánvalóvá tenni a munkatársam előtt is, hogy keresztyén ember vagyok, és nem akartam különválasztani a cégvezetőt a magánembertől.

Szintén alapítója vagy a Szivárvány újságunknak. A kezdetektől fogva cégeden, a Betűvető Bt-n keresztül támogattad megjelenését, és hónapról hónapra elvégezted a farszto nyomdai munkákat. Most milyenek tartod az újságot?

Nagy öröm számomra, hogy már tíz éve van a gyülekezetünknek újságja. Nagy eredményekkel indult a Szivárvány annak idején, a keddi bibliakör indíttatására, lelkészünk irányításával. Úgy gondolom, az emberek várják az újságot, ezért több érdekes témát lehetne felölelni, pl. információs újságként rendszeres beszámolók jelenhetnének meg a gyülekezeti körökről, előre jelezve a tárgyalat témákat is. Remélem, hogy a jövőben nagyobb formátumú, gazdagabb tartalmú, több munkatárssal dolgozó, az Interneten is megjelenő újsággá válik a Szivárvány.

Van-e kedves igéd, mely különösen fontos neked?

Igen, a Jn 15,5:

„Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők: aki énbennem marad és én őbenne, az terem sok gyümölcsöt, mert nélkülem semmit sem tudtok cselekedni.”

Köszönöm a beszélgetést, Isten vezetését és áldását kérem életedre és családodra.

Ötvös Csaba

Hálát adunk Istennek, hogy az 1993. decemberében elindított Szivárvány minden száma havonta megjelenhetett.

Egy eleinte A/5-ös, majd B/5-ös méret, 8 (olykor 12-16) oldalán képtelenség állandó rovatokban minden témát felvállalni, és nagyobb lélegzetű írásokat közölni. Célunk inkább a közvetlenebb, előbb közösség kialakulásának, egymás jobb megismerésének, és az információáramlásnak segítése.

Tudjuk, hogy a Szivárvány színvonala hullámzó volt, de senki sem képzett újságíró közülünk. A szerkesztőség felerészben kicserélődött az évek folyamán.

Törekvésünk eredményeként is az elmúlt évtized alatt 280 gyülekezeti tagunk és 66 külsős személy írását közölhattük. Frissülést, gazdagodást jelentene, ha gyülekezetünk tagjaitól több igényes írást kaphatnánk. A tíz év alatt közölt írások és fényképek ma már egy töredékes gyülekezet történetét is képviselnek.

Egy 8 oldalas szám megjelenéséhez legalább 60 órányi önkéntes munka kell. Külön köszönet Szabó Ferencnek a nyomdai munkálatok ingyenes végzéséért.

A 600 (olykor 800-1400) példányban megjelenő Szivárvány eljutott sok gyülekezeti tagunk kezébe, sőt a városban és hazánkban is több helyen ismertté vált.

Az első Szivárványban megjelent beköszöntő néhány sorát idézem:

„Abogyan a vihar után újra megjelenő nap sugarai a vízcsépppek sokaságán megtörve színeire bomolva ragyognak... Segítse ez a kis újság is, hogy sokan, a gyülekezet tagjaként szolgáljunk az Ige szabálya szerint...”

Püski Lajos

Ahogy a csoportok működésében általában, úgy a gyülekezeti közösségben is igaz: a valódi szeretet és bizalom a csoportátlagtól való eltérés kezelésében mutatkozik meg. Hogyan viseljük, hogy a másik ember nem pontosan úgy él és gondolkodik, mint ahogy mi azt elvárnánk, más a

véleménye fontos dolgokról, mint nekünk?

Lente István „tördelte”

Ahol erős a csoportnyomás, ott a beolvasztás és kirekesztés kettős hatása működik. A baráttá uniformizálás és az ellenségké kárhóztatás darálója. Egy újság is lehet ennek eszköze: a közösség rendszabályozója. Jól tudjuk ezt diktatúrák pravdáiról és népszabadságairól. Ahol viszont a csoport erősebb és nem a csoportnyomás, ott az újság is – a különböző gondolatok megjelenítésével – a megújulás kovásza, a szellemi pezsgés gerjesztője lehet. Mert különvélemény nélkül nincs megújulás. Jézus „különvéleménye” nélkül nem lenne keresztyénség, Luther és Kálvin különvéleménye nélkül nem lenne protestantizmus. Kierkegaard és Bonhoeffer különvéleménye nélkül nem lenne vállalkozó protestantizmus.

Szerkesztőség

Mi más kívánhatnék tehát a Szívárvány-nak tizedik születésnapján, minthogy legyen szívárványszínű: piros is, meg sárga is, meg zöld és kék is. Adjon teret a különvéleményeknek. És mi más kívánhatnék magunknak, minthogy legyen, aki kiáll – mert nem tehet mást – és vállalja különvéleményét.

Lente István, volt tördelő

Hajtogatásban

Jubileum

Amikor néhány évvel ezelőtt először jelent meg színes külsővel a *Szivárvány*, többen azt mondták a gyülekezetben: végre valami újítás. Olvasóink tudják, általában akkor találkozhatnak színes borítóval fedett lapszámmal, ha az valami miatt kivételes: például a nyári nagytábort követő visszaemlékezéseket foglalja magában. Ilyenkor a terjedelmet is megnöveljük, és minél több gyülekezeti tagunk kap megszólalási lehetőséget.

Valóban igaz, hogy ezek a számaink változatosabbak? Hogy nem olyan „szürkék”, mint a havonta megjelenő fekete-fehér kiadásaink? Föltehetjük úgy is a kérdést, hogy kötelezi-e minden esetben a szerkesztőséget lapunk választott címe, a *Szivárvány*. Egyrészt: megjelenítik-e az egyes lapszámok gyülekezetünk sokszínűségét? Másrészt: akár eső után az égen feltűnő szivárványívre, jó-e ránézni, gyönyörködni benne, vagyis külsőre és belsőre minden hónapban elég tetszetős, színvonalas-e újságunk?

Ha a szerkesztőség úgy döntött, hogy e számot a lapunkról való gondolkodásnak szenteli, akkor érdemes megfogalmaznunk az önkritikus választ is. S ez a feltett kérdésekre így hangzik: sajnos nem minden számunkra jellemző, hogy „szivárvány” lenne.

Mindemellett viszont azon munkálkodunk (beleértve a lap szerzőit és szerkesztőségét) és azt reméljük, hogy az elmúlt tíz évfolyamra visszatekintve talán szembetűnik: újságunk jelképez valamit a Noéval kötött szövetségből, és hasábjain lassan-lassan mégiscsak láthatóvá válik gyülekezetünk sokfélesége. Hiszen tudjuk: a hónapról-hónapra elének táruló lapok *fehértége* magában foglalja a szivárvány *minden színét*.

Fazakas Gergely

Ragyogjon továbbra is

Két testvérlap, a „*Nagytemplomi Gyülekezeti Élet*” és a „*Református Tiszántúl*” szerkesztőjeként köszöntöm a „*Szivárvány*” szerkesztőit és olvasóit.

Huszár Gál kora óta valóság Debrecenben az evangélium nyilvánosság-igényének betűvel való szolgálata. Így lett Debrecen a református sajtótörténet egyik központjává. Teológiai szaklapok, diáklapok, egyházkerületi és gyülekezeti lapok jelentek meg. A két világháború között hetilapja volt a debreceni reformátusságnak, amely „*Vasárnap*” címmel jelent meg. Aztán az 1950-es évektől csak az országos lapok maradhattak: előbb „*Az Úr*”, majd a „*Reformátusok Lapja*”. Hála Istennek, véget ért a gyülekezettségűgőritás időszak.

Öröm, hogy ismét a gyülekezeti híradók korát éljük. Van vágy az örömhírré, és van igény a gyülekezeti élettel kapcsolatos reflexiók kimondására.

A „*Szivárvány*” is az evangélium nyilvánosságigényét szolgáló felület, hozzájárul a gyümölcsterméshez. Felgyorsítja, és mederbetereleli a hasznos információáramlást; szélesebb körben kezd hatni a keresztyén erkölcs megtartó ereje; többekben tör fel a vágy a Biblia mélységeit megismerni; fokozódik a diakóniai-szociális érzékenység; növekszik a keresztyén szabadsággal járó felelősségérzet.

A „*Szivárvány*” eddigi tíz évfolyama azt mutatja, hogy van miről vallani, van mit számbavenni, és eseménydúsak az élő gyülekezet mindennapjai. A legnagyobb érték pedig az, hogy igen nagy számban vannak vallomásra kész emberek, akik ki merik adni magukat, s gyöngyeiket méltó helyen osztogatják. Legyen ez biztatás: érdemes kilépni a hallgató kegyességéből, hogy hitünk hitet fakasszon.

Ifj. Dr. Fekete Károly

Reménységgel gyűrűzött

Mostanában sok arcon felragyog,
milyen nagy családnak tagja vagyok,
s hány szállal összefűzött:

egyszerre földi s égi
szivárványt látni küldött
ezredvégi értelmiségi;

törött ujjú
s reménységgel gyűrűzött

Plakát és szivárvány

Mily kék
az ég
óriásplakát
egy kékítő cég
hirdeti magát

Mily zöld
a föld
óriásplakát
egy fűnyíró cég
hirdeti magát

És szivárványt a
Föld felett ki lát?

Felhő közt szivárvány

Vasárnap
után sűrűsödő-sötétség.
Pénteken:
szétfutás, kétségbeesett-kétség.
Szombaton:

már nem sűgött ígét senki.

Az eredmény:
lyukas hálóba semmi.

A hét:
– úgy tűnt – hétfejű sárkány.

Húsvét:
Ív a felhők közt, szivárvány.

Kétsoros

Palástosan is egymás ellen ágál
sok színével a magyar szivárvány.

Régebben a Nagyerdei Egyházközség területén élve, közel egy évtizedig a gyülekezet presbitereként szolgáltam. Így tanúja, szenvedője voltam annak a történelmi viharnak, melyben az Egyetemi templomot minden erőfeszítésünk ellenére át kellett adnunk az államnak. De az akkori sötét viharfelhők után újra feltűnt a Szivárvány.

Most térek rá az „igazi” Szivárványra, vagyis az egyházközség kedves, szép és értékes újságjára. 10 éve örömmel üdvözöltem megjelenését. Most sem dicsérek, hanem igazat írok: kezemben tartom a Szivárvány néhány számát, köztük a legelső is, nézegetem, olvasgatom őket. Igen jó és hasznos, hogy az újságnak van szerkesztősége, ezáltal a felelősség megoszlik és sokrétűbb a lap. A mérete praktikus, könnyen kezelhető, a címlapon és a belül lévő fotók szépek. Találó az újság címe. A nyomdai munka kifogástalan. A gyermekeknek szerkesztett keresztretjvények, feladatok hasznosak, még én is szívesen oldom meg őket. A lelkész dicséretére legyen mondván, hogy rendszeresen ír az újságba, nemcsak igei tanulmányokat, hanem közösségépítő írásokat is. Élményszámba mennek a nyári táborozásról írott beszámolók. Érdekesek a különböző cikkek. Talán célszerű lenne az újság terjedelmét növelni...

A következő kritikát szívesen megírom 10 év múlva is...

„Végezetül atyámfiai, legyetek jó egészségben, épüljétek, fogadjátok meg az intelmeket, egy értelemben legyetek, békeességben éljétek és a szeretetnek és békeességnek Istene veletek lesz.” (2Kor 13,11)

Adjon az Úr hitet, erőt, türelmet a Szerkesztőségnek, az olvasóknak!

Széles Lajos

Akkor indult a Szivárvány újság, amikor én megszülettem. Vagyis mindketten most leszünk 10 évesek.

Az én születésnapom november 3-án lesz, – éppen, amikor a szerkesztőség megalakult.

Sok boldog születnapot Szivárvány!

B. Klaudia, 10 éves

Én is szeretem a Szivárvány újságot. Második korom óta vagyok itt a gyülekezetben. Ha van rá mód, szívesen segítek a hajtogatásban, csoportosításban. A rejtvények lehetnének nehezebbek is.

K. Gergő, 11 éves

Rajz: Bokor Cseperke 12 éves

Nagyon szeretem a Szivárványt, benne a gyerekoldalt. Kívánom, hogy még sok születésnapot érjen meg, és Isten áldása legyen az újságon, és minden olvasóján!

Bokor Árnika 10 éves

Szerintem ez a gyerekoldal nagyon szép és jó. Sokszor megfejtem a rejtvényeket. Szeretném, ha a gyerekek rajzai többször megjelenének benne.

Gellén Gabriella, 12 éves

Amikor megjelent a Szivárvány első száma, még nem ebbe a gyülekezetbe jártunk. Pár hete vagyunk csak itt, és nagyon jól érezzük magunkat.

F. Erna, 11 éves

Nagyon szeretem a Szivárvány újságot. Mindig meg szoktam csinálni a rejtvényeket. Sok olvasót, és még sok-sok boldog születnapot kívánok!

B. Cintia, 11 éves

„Boldog, akinek hűtlensége megbocsáttatott, vétke eltöröltetett.”
(Zsolt. 32,1)

Hírek

- ♦ **Énektanítás** november 9-én, vasárnap mindkét istentiszteleten.
- ♦ **Gyülekezeti hétvége** november 13-15. csütörtök-szombat 5 órakor. Dr. Bodnár Ákos előadásai „*Testi-lelki-szellemi egészségünkért*” címmel.
- ♦ **Úrvacsorai istentisztelet** november 16-án, vasárnap fél 9-kor és fél 11-kor.
- ♦ **Családi istentisztelet** november 23-án, vasárnap 3 órakor a templomban.
- ♦ **Angol nyelvű bibliakör** hó 1. és 3. vasárnapján 4 órakor a gyülekezeti teremben.
- ♦ **Gyülekezeti többgenerációs táborunk** Tatán lesz 2004. július 26. hétfőtől augusztus 1. vasárnapig. Részleteket a februári számban fogjuk közölni.

Zenés áhítat

(vasárnaponként 5 órakor)

Nov. 9. Szabó András orgonál.

Nov. 16. A Bárdos Leánykar énekel, vezényel Szesztay Zsolt.

Nov. 23. Virágh András Gábor orgonál.

Nov. 30. A Kollégiumi Kántus énekel, vezényel Berkesi Sándor.

Dec. 7. Kovács Szilárd orgonál.

Dec. 14. Mercs Angéla, Kazár Ticiána és a Vox Antiqua együttes énekel, a kiegészített Harmonia Instrumentalis együttes játszik (művészeti vezető: Nagy Csaba), vezényel Kiss Csaba.

Imádkozzunk...

- ♦ megtérésekért
- ♦ testi-lelki gyógyulásokért
- ♦ gyülekezeti újságunkért
- ♦ örvendezőbb keresztyénéletért
- ♦ népünk lelki felemelkedéséért

Szivárvány –

a Debrecen-Nagyterdei Református Egyházközség hírlevele

4032 Debrecen, Bolyai u. 25. Telefon: (52) 410-811

Felelős kiadó: Püski Lajos, lelkipásztor

Fejléc: Betűvető Bt. Tördelés: Bene Lászlóné

Nyomda: REXPO Kft. Készült 600 példányban

11. évfolyam 11. szám, megjelenik havonta

Egyházközségünk számlaszáma: 11738008-20012917